

KOMUNIKAT PRASOWY nr 121/24

Luksemburg, 29 lipca 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-774/22 | FTI Touristik (Element zagraniczny)

Konsument, który zarezerwował wycieczkę za granicę, może pozwać organizatora przed sąd miejsca swojego zamieszkania

Dotyczy to również sytuacji, gdy konsument i organizator mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym samym państwie członkowskim

Konsument mający miejsce zamieszkania w Norymberdze (Niemcy) zawarł umowę o podróż za granicę z organizatorem podróży FTI Touristik z siedzibą w Monachium (Niemcy). Ponieważ konsument uznał, że nie został wystarczająco poinformowany o warunkach wjazdu i niezbędnych wizach, wniósł do sądu rejonowego w Norymberdze przeciwko FTI Touristik powództwo o zapłatę odszkodowania.

FTI Touristik podniósł zarzut braku właściwości miejscowej tego sądu. W szczególności rozporządzenie Bruksela I bis w sprawie jurysdykcji^{1 2} miałoby nie mieć zastosowania, jeżeli obie strony mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym samym państwie członkowskim.

Sąd rejonowy w Norymberdze zwrócił się w tej sprawie do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem prejudycjalnym.

Trybunał odpowiedział, że **rozporządzenie Bruksela I bis ma zastosowanie, mimo że konsument i organizator podróży mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym samym państwie członkowskim, pod warunkiem że miejsce docelowe podróży znajduje się za granicą**. Ten element zagraniczny wystarczy, aby rozporządzenie miało zastosowanie.

Ponadto **w odniesieniu do powództw wytoczonych przez konsumenta przeciwko jego kontrahentowi rozporządzenie to nie ogranicza się do określenia jurysdykcji międzynarodowej**.

Określa ono również właściwość miejscową w zakresie, w jakim przyznaje ją bezpośrednio sądowi właściwemu terytorialnie dla miejsca zamieszkania konsumenta. Gwarantuje ono w ten sposób, że konsument, jako strona słabsza, będzie mógł pozwać stronę silniejszą przed łatwo dostępnym sądem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny [tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) nr n° 1215/2012](#) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

² Ogólna zasada jurysdykcji ustanowiona w tym rozporządzeniu przyznaje właściwość sądom państwa członkowskiego, na terytorium którego pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jednak zgodnie ze szczególną zasadą jurysdykcji w sprawach dotyczących umów zawartych z konsumentami, konsument może wytoczyć powództwo przeciwko swojemu kontrahentowi przed sądem państwa członkowskiego, na którego terytorium ten ostatni ma miejsce zamieszkania, albo przed sądem miejsca, w którym on sam ma miejsce zamieszkania.